

Ook de juffen en de meesters
hebben hun eigen klasje.

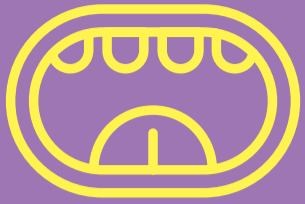
Ze mogen er babbelen
en knabbelen,
bij koffie in een tasje.

Ze oefenen er vast grappen.
Of er wordt gekletst en gezeurd.

Tot het belt.

Dan komen ze naar buiten
alsof er niets is gebeurd.

— Geert De Kockere —

De school heeft een mond,
een reuzenmond, wagenwijd open,
die 's morgens kinderen eet.

Van kop tot kont en met hopen.
Wreed!

Maar o, wat smaken ze vies!
Naar sprout of spruit.
Want even later
spuwt hij ze weer uit.

— Geert De Kockere —

Een stoel met een bril,
verborgen
achter een piepend deurtje
dat soms niet open wil.

En wat een geurtje!

Veel geluk en pret,
toi toi, op het toilet!

— Geert De Kockere —

Directeur lijkt op dirigent,
een dirigent
van een groot orkest,
dat speelt en zingt,
om het mooist, om het best.

Hij stuurt en wijst
en staat fier vooraan.

En aan het eind van het jaar
maakt hij een buiging en zegt:
Dank je wel,
dat heb je goed gedaan!

— Geert De Kockere —

Ooooh, kijk daar,
onder die jas ligt een plas!

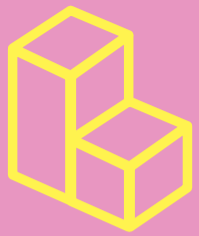
Wat zeg je?

Dat het regent buiten?

Ja, en dan?

Kon die jas zijn vieze plas
dan niet ophouden
tot hij weer buiten was?

— Geert De Kockere —

Een trap is knap:
hij gaat naar boven
en tegelijk ook naar beneden!

Nee, dat is geen grap,
het is echt, kijk maar:
ik trap het op
en trap het weer af!

En als niemand kijkt,
wordt hij soms een schuifaf ...

— Geert De Kockere —

Onze klas,
je weet niet wat je ziet,
is een teletijdmachine.
En onze meester of juf,
geloof het of niet,
een professor die ons
door tijd en ruimte schiet.

Zo reizen wij elke dag
van hot naar her,
een hele wereld ver.

— Geert De Kockere —

En dan,
als de bel gaat,
en de meester of de juf
de tijgers en de leeuwen,
de gazellen en de gemzen,
de varkens en de apen
allemaal weer loslaat
en alles trilt.

Dan wordt de speelplaats
een zootje.

Vol loslopend wild.

— Geert De Kockere —